

כב' השופט פליקס גורודצקי

“הסכמת הצדדים להחיל את הדין הישראלי על הרכוש בישראל נלמדת גם מן העובדה כי הצדדים לא ערכו בישראל כל הסכם ממון, בדומה להסכם שנערך על ידם בצרפת ויש לראות את הצדדים כמי שהסכימו להחלת חוק יחסי ממון ולהסדר איזון המשאבים”

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוגי

1

כב' השופט פליקס גורודצקי		בפני
פלוגית ע"י ב"ע עו"ד תמר ברש אבירם	תובעת	
נגד		
פלוגי ע"י ב"כ עו"ד יעקב ולנשטיין	נתבע	

החלטה

2

3

לפניי תביעה לפירוק שיתוף ואיזון משאבים בין בני זוג.

4

5

רקע עובדתי רלוונטי

6

7

1. התובעת והנתבע (להלן: "הצדדים") נישאו זל"ז ביולי 2004 בנישואים אזרחיים בצרפת.

8

9

2. בחודש אוגוסט 2004, הצדדים הגיעו לישראל ונישאו כדמו"י.

10

11

3. לצדדים שלושה ילדים מנישואיהם המשותפים (להלן: "הקטינים").

12

13

4. הצדדים התגוררו בצרפת ובשנת 2019 עלו לישראל וקבעו את מקום מושבם בירושלים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 23-07-24794 פלוגית נ' פלוני

1

2

5. הצדדים נפרדו בחודש פברואר 2023 (להלן: "מועד הפירוד").

3

4

עיקר טענות התובעת

5

6

6. הצדדים והקטינים התגוררו בדירה שכורה (להלן: "הדירה השכורה") עד לסוף חודש יוני 2023. דמי

7

השכירות בסך של 6,500 ₪ לחודש שולמו מחשבון הבנק של הנתבע.

8

9

7. בחודש דצמבר 2022 הצדדים רכשו יחד דירה משותפת (להלן: "הדירה"). לצורך רכישת הדירה

10

הצדדים נטלו משכנתה, והיתרה עומדת כיום על סך של כ-600,000 ₪. בחודש פברואר 2023 עזב

11

הנתבע את הדירה השכורה ועבר להתגורר בדירה.

12

13

8. במהלך תקופת הנישואין הצדדים צברו רכוש, לרבות זכויות כספיות בחשבונות הבנק, מיטלטלין, כלי

14

רכב וזכויות סוציאליות, אותו יש לאזן בין הצדדים בהתאם להוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג,

15

התשל"ז-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון") וכן יש לפרק את השיתוף בדירה ולהורות על חלוקת התמורה,

16

לאחר סילוק המשכנתה, בין הצדדים.

17

18

עיקרי טענות הנתבע

19

20

9. התובעת מעלימה מעיני בית המשפט את קיומו של הסכם ממון שנחתם בין הצדדים טרם נישואיהם

21

בצרפת (להלן: "ההסכם").

22

23

10. בהתאם לסעיף 5 להסכם:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

1

2

"בעת פירוק הנישואין, בני הזוג או יורשיהם ונציגיהם יקחו בחזרה את כל הנכסים אשר

3

יוכיחו שהם הבעלים ע"י שטר, שימוש, סימן או חשבונית".

4

5

11. כאשר הצדדים עלו לישראל בשנת 2019, אביו של הנתבע ובני משפחתו העניקו לו הלוואה בסך

6

314,000 יורו, לסיוע ברכישת דירה והסתגלות בארץ.

7

8

12. בחודש ינואר 2023 נרכשה הדירה והחל ממועד הפירוד, בחודש פברואר 2023, הנתבע עבר להתגורר

9

בדירה.

10

11

13. יש לדחות את התביעה לאיזון משאבים בין הצדדים ויש לפעול בהתאם להסכם, וזאת על אף רישום

12

הדירה על שם שני הצדדים בלשכת רישום המקרקעין, מפני שההסכם גובר על רישום זה.

13

14

14. ביום 2.9.21 מכר הנתבע דירה בצרפת תמורת סך של 410,000 יורו וכסף זה שימש לצורך רכישת

15

הדירה.

16

17

15. ביום 3.1.23, דהיינו יום לפני רכישת הדירה, הזמין הנתבע המחאה בנקאית ע"ס 1,000,000 ₪ עבור

18

התשלום הראשון בגין רכישת הדירה. גם ההוצאות הנלוות בגין רכישת הדירה שולמו מהכספים

19

שהועברו מצרפת, מחשבון הבנק של הנתבע.

20

16. הצדדים נטלו משכנתה בסך של 600,000 ₪ לצורך ביצוע התשלום האחרון ולשם כך נדרש רישום

21

הדירה ע"ש שני הצדדים. הנתבע הסכים לרישום הדירה ע"ש התובעת לצורך נטילת המשכנתה, ולא

22

מתוך כוונה לשתף אותה בדירה, בשל קיומו של ההסכם.

23

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 23-07-24794 פלוגית נ' פלוני

17. יש לדחות את התביעה לאיזון משאבים ולהורות על חלוקה על-פי הסכם הממון שנחתם בין הצדדים
עובר לנישואיהם.

מתווה דיוני

18. לאחר קבלת עמדות הצדדים באשר לאופן בירור הליך זה, בהחלטה מיום 14.3.24 נקבע, בין היתר, כי
המחלוקת שבין הצדדים באשר לשאלה האם ההסכם שלא אושר בבית המשפט בישראל חל על הנכסים
שנרכשו על-ידי הצדדים בישראל הינה מחלוקת משפטית, שלא טעונה שמיעת ראיות. בתוך כך, הוצע
לצדדים להכריע במחלוקת זו על דרך הגשת סיכומים בכתב ולאחר קבלת הסכמת הצדדים למתווה זה,
ניתן צו להגשת סיכומים.

חוות דעת לדין זר

19. ביום 12.3.24 הגיש הנתבע חוות דעת לדין זר (להלן: "חוות הדעת") שנערכה על-ידי עורך דין ונוטריון,
בעל ניסיון של כ-38 שנים בתחום ייעוץ משפטי בענייני משפחה וירושה בצרפת, חבר לשכת עורכי
הדין בצרפת (לשעבר) ובישראל.
20. ביום 26.3.24 הגישה התובעת בקשה למחוק את חוות הדעת. בו ביום ניתנה החלטה המורה על דחיית
בקשת התובעת ללא צורך בקבלת תגובת הנתבע תוך שנקבע, בין היתר, כי כל צד יהיה רשאי להתייחס
לחוות הדעת ולהגשתה בסיכומים.

עיקר טענות התובעת בסיכומים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 23-07-24794 פלוגית נ' פלוני

21. בין הצדדים נחתם הסכם עובר לנישואיהם בצרפת, אך כאשר הצדדים עלו לישראל, לא אישרו את ההסכם ולא ערכו הסכם על-פי דיני מדינת ישראל.

22. הצדדים נהגו כמי שכוונתם לשיתוף. הדבר בא לידי ביטוי בניהול חשבון בנק משותף, אליו הופקדו הכנסות הצדדים ושולמו הוצאות משותפות, בנטילת משכנתה משותפת וברישום הדירה על שם שני הצדדים.

23. רישום המשכנתה על שם שני הצדדים, מהווה ראיה חותכת לכוונת הצדדים לשייך את הדירה לשניהם.

24. על-מנת שההסכם ייחשב כהסכם ממון בהתאם לחוק יחסי ממון, יש לאשרו בבית המשפט או בבית הדין ואין בעובדה כי הצדדים חתמו על ההסכם בצרפת, כדי לפטור אותם מהחובה לאשר את ההסכם.

25. ההסכם לא אושר והוא משולל כל תוקף.

26. על-פי הפסיקה בני זוג העולים לארץ רואים אותם כמסכימים לקיים ביניהם משטר של שיתוף נכסים.

27. רישום הדירה בפנקסי המקרקעין הינו על שם הצדדים, ולפי ס' 125(א) לחוק המקרקעין, התשכ"ט–1969 (להלן: "חוק המקרקעין") הרישום מהווה ראיה חותכת לתוכנו.

עיקר טענות הנתבע בסיכומים

28. הצדדים הינם אזרחי צרפת וככאלה הם נישאו בהתאם לחוק הצרפתי בנישואין אזרחיים בצרפת ביום 12.7.2004.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

1

2 29. ביום 17.6.2004, קרי כחודש לפני נישואיהם, חתמו הצדדים על ההסכם בפני נוטריון בצרפת לאחר

3 שההסכם הוקרא והוסבר להם וכן הצדדים הבינו את משמעות הדברים.

4

5 30. בסעיף 1 להסכם קבעו הצדדים כי ההסכם הינו על-פי החוק הצרפתי.

6

7 31. במהלך חודש אוגוסט 2004 נישאו הצדדים בישראל כדמו"י.

8

9 32. הצדדים חיו בצרפת במשך 15 שנים עד לשנת 2019, כאשר במהלך השנים נולדו להם 3 ילדים.

10

11 33. כסיוע לצדדים לאור עלייתם לארץ, נתנו אביו ובני משפחתו של הנתבע לצדדים הלוואה בסך 314,200

12 יורו, למטרות רכישת דירה ולהסתגלות בארץ.

13

14 34. לנתבע היה נכס על שמו בלבד בצרפת אותו רכש ביום 12.9.2003 ומכר ביום 2.9.2021. הכסף הועבר

15 לחשבוננו האישי בבנק מזרחי.

16 35. נוסף על כך, כאשר הצדדים עלו לישראל, היה לנתבע סך של כ-250,000 יורו.

17

18 36. בחודש דצמבר 2022 נרכשה הדירה, זאת מהכספים שפורטו לעיל. שולם מההון העצמי סך 1,600,000

19 ₪ ברכישת הדירה.

20

21 37. מחודש פברואר 2023 הנתבע מתגורר בדירה.

22

23 38. במהלך כל שנות נישואיהם ואף לאחר עלייתם ארצה ניהלו הצדדים הפרדת רכוש מלאה – לנתבע חשבון

24 בנק שלו ולתובעת חשבון בנק נפרד שלה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

- 1
2 39. הנתבע נהג להפקיד את כספו בחשבוננו, וכמו כן התובעת הפקידה את הכנסותיה לחשבונה בצרפת מבלי
3 לשתף ולכלכל באמצעותם את משק הבית.
4
5 40. החשבון בבנק מזרחי נפתח על-ידי האיש בלבד באחד מביקוריו בארץ כחשבון פרטי שלו.
6
7 41. לאחר הגעתם ארצה עת פנו לבנק לפתוח חשבון בנק הומליץ לצדדים על-ידי בנקאי לסגור את חשבון
8 הבנק הקודם ולפתוח חשבון משותף. לנתבע לא הייתה כל כוונה לשתף את התובעת ברכושו, בהסתמך
9 על ההסכם לפיו כל סכום או רכוש שניתן להוכיח ששייך לאחד הצדדים, יישאר לו.
10
11 42. בפועל, בחשבון הבנק המשותף הופקדו אך ורק הכנסות הנתבע, בעוד שהתובעת לא הפקידה ולו שקל
12 אחד מהכנסותיה לחשבון זה. הדבר מחזק את ההפרדה הרכושית המלאה, כאשר רישום שם התובעת
13 בחשבון הבנק המשותף ובדירה, היה לצרכים טכניים בלבד, על-פי המלצות הבנקאי ויועץ המשכנתאות.
14
15 43. גם במועד רכישת הדירה לא הייתה כוונת הנתבע לשיתוף התובעת בדירה וכל ההון העצמי ששימש
16 לרכישת הדירה, היה מכספו של הנתבע וכספו של אביו והתובעת צורפה כשותפה במשכנתה, על-מנת
17 להגדיל את הסיכוי לאישור המשכנתה וגובהה.
18
19 44. סעיף 15 לחוק יחסי ממון קובע: "על יחסי הממון בין בני זוג יחול חוק מושבם בשעת עריכת הנישואין,
20 אולם רשאים הם בהסכם לקבוע ולשנות יחסים אלה בהתאם לחוק מושבם בשעת עשיית ההסכם".
21
22 45. איוון משאבים אינו חל על בני זוג שבעת נישואיהם היו תושבי ארץ זרה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

46. עובדות המקרה דנן כפי שהובאו לעיל הינן כי הצדדים חיו גם במהלך שנות נישואיהם וגם בזמן שהותם בארץ בהפרדת רכוש מלאה. התובעת מנהלת חשבון נפרד בארץ ובצרפת לשם היא מפנה את הכנסותיה ולא שיתפה מרכושה מאומה בחשבון הבנק בו רשומה כשותפה עם האיש.

47. אין ספק ששני הצדדים הם אזרחי צרפת, לא הייתה להם שום זיקה למדינת ישראל, מרבית שנות נישואיהם הם חיו בצרפת ומעט הזמן בו הם גרו בארץ, לא שרר השלום בבית ודבר הפירוד בחודש פברואר 23 הוא רק סיום שלב הסכסוך וקביעת מועד קרע לאחר תקופה ארוכה של מתיחות בין הצדדים.

48. במקרה דנן אישור ההסכם טרם נישואי הצדדים נעשה על-ידי נוטריון צרפתי שאישר כי ההסכם נעשה בהסכמה חופשית מתוך הבנת משמעותו ותוכנו ודי בכך כדי להקנות להסכם תוקף מחייב.

49. יש לדחות את התביעה ולקבוע כי סעיף 15 לחוק יחסי ממון חל על הצדדים ולקבל את חוות דעת המומחה שצורפה ובהתאם לכך לחלק את רכוש הצדדים.

עיקרי טענות התובעת בסיכומי תשובה

50. הצדדים אכן חתמו על ההסכם, ואולם, כאשר עלו לישראל, הם קיבלו עליהם את הדין הישראלי ולא אישרו הסכם ממון חדש.

51. הצדדים ניהלו משק בית משותף, הדירה נרשמה על שם שניהם, הצדדים נטלו במשותף משכנתה לשם רכישת הדירה, הצדדים נשאו במשותף בהוצאות ופתחו חשבון בנק משותף, אליו בניגוד לטענות הנתבע, הופקדו גם הכנסות התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 23-07-24794 פלוגית נ' פלוני

52. העובדה שהצדדים לא התגוררו בדירה איננה מלמד על כך שהדירה הינה דירת הנתבע שכן הצדדים לא התגוררו בדירה בשל גודלה הקטן ביחס להרכב המשפחה.

הערה דיונית

53. ביום 28.8.24 ניתנה החלטה, בה נקבע כדלהלן:

" במהלך תקופת הפגרה, הזדמן לבית המשפט לעיין בסיכומי הצדדים.

בהחלטה מיום 14.3.24 הוגדרה המחלוקת המשפטית כדלהלן. " האם הסכם ממון שנכרת בין בני הזוג בצרפת ולא אושר בבית המשפט בישראל חל על הנכסים שנרכשו על ידי בני הזוג בישראל" (להלן. " המחלוקת המשפטית").

בפועל, במסגרת הסיכומים, התייחסו הצדדים לסוגיות נוספות, מלבד המחלוקת המשפטית, לרבות כוונת שיתוף ספציפית ראו. ס' 6 לסיכומי התובעת וס' 16 ו-21 לסיכומי הנתבע, רישום הדירה ראו. ס' 11-12 לסיכומי התובעת, הפרדה רכושית ראו. ס' 11 לסיכומי הנתבע, נטילת המשכנתה ס' 13 לסיכומי הנתבע וכל (להלן. הסוגיות הנוספות").

במצב דברים זה, כאשר על פני הדברים אין מחלוקת עובדתית גם ביחס לסוגיות הנוספות ומלוא התמונה המשפטית והעובדתית מונחת לכאורה לפני בית המשפט, דומה כי אין מקום להכריע במחלוקת המשפטית בלבד ויש ליתן פסק דין כולל.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

לאור האמור, ככל שלא תוגש התנגדות עניינית בתוך 10 ימים יינתן פסק הדין (בכפוף
לזכות התובעת להגיש סיכומי תשובה בהתאם להחלטה מיום 19.8.24).

ת.פ. מזכירות".

54. הנתבע הסכים להצעת בית המשפט כי יינתן פסק דין כולל שבמסגרתו יוכרעו כלל המחלוקות, לרבות
הסוגיות הנוספות שעלו בסיכומי הצדדים.

55. התובעת ביקשה כי תינתן החלטה בעניין תוקפו של ההסכם בלבד, כאשר יתר המחלוקות יידונו לאחר
מתן ההחלטה.

הכרעה

56. לאחר עיון במלוא התשתית העובדתית והראייתית, הגעתי למסקנה כי ההסכם אינו חל על הנכסים אשר
נרכשו או נצברו על-ידי הצדדים בישראל.

57. ס' 15 לחוק יחסי ממון קובע כי:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

"על יחסי הממון בין בני זוג יחול חוק מושבם בשעת עריכת הנישואין, אולם
רשאים הם בהסכם לקבוע ולשנות יחסים אלה בהתאם לחוק מושבם בשעת עשיית
ההסכם"

58. על בעל דין הטוען לתחולתו של ס' 15 לחוק יחסי ממון להוכיח דין זר, דהיינו הדין שחל במקום מושבם
של הצדדים בשעת עריכת הנישואין או בשעת עשיית ההסכם.

59. דין זר כמוהו כעובדה שיש להוכיחה בראיות. בדרך כלל יוכח הדין הזר באמצעות חוות דעת של מומחה
לדין הזר ראו: רע"א 7470/20 Facebook Ireland Limited נ' גל (3.1.2022); עמ"ש 37676-
05-18 ל.פ. נ' מ.פ. (14.3.2019); ת"ע 17687-06-17 ש.י.ח. נ' א.מ. (22.9.2019).

60. בת"פ (מחוזי מרכז) 17577-02-18 מדינת ישראל נ' כהן (16.3.2023) נפסק כי מומחה לדין זר יכול
להיות אדם בעל השכלה משפטית, או אדם אחר שאינו משפטן, אשר מפאת מקצועו או עיסוקו ניתנה לו
ההזדמנות לרכוש ידיעות בדין הזר.

61. כמו כן נפסק כי הכלל הוא שמומחה לדין זר, יגיש את חוות דעתו לבית המשפט בהתאם לסעיף 24 (א)
לפקודת הראיות, התשל"א-1971 ללא שמיעת עדות, ככל שבית המשפט לא ציווה על שמיעת העדות
וככל שמי מהצדדים לא עתר לשמיעתה ראו: ע"פ 2842/10 קלדרון נ' מדינת ישראל (23.1.2012);
ע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל (20.10.2010); ע"פ 141/04 פלוני נ' מדינת ישראל
(15.3.2006).

62. במקרה שלפניי התובע הגיש כאמור את חוות הדעת.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

63. לאחר עיון בחוות הדעת, הגעתי למסקנה כי לא הוכח באמצעותה כנדרש הדין הצרפתי שחל בשעת עריכת הנישואין או בשעת עשיית ההסכם.

ראשית, בפתח חוות הדעת צוין כי היא נערכת "בעניין ירושת המנוח XXX ז"ל" ולא בעניין הצדדים. אומנם הלכה פסוקה היא, כי גם אם מתגלים פגמים בחוות הדעת, אין המסקנה צריכה להיות בהכרח פסילתה, אלא שומה על בית המשפט לשקול "אם מדובר בפגם היורד לשורשו של עניין, שיש בו כדי לגרום לעיוות דין" ראו: רע"א 7098/10 טביבזזה נ' שירותי בריאות כללית (31.1.2011); רע"א 1138/12 אי.די.איי חברה לביטוח בע"מ נ' פלוני (9.4.2012) ואולם, מכל מקום, יש ליתן לכך את הדעת בכל הנוגע למשקלה הראייתי של חוות הדעת, משעה שלמחדל זה לא ניתן הסבר כלשהו.

שנית, ההסכם נשען על סעיפים 1536 עד 1541 לקוד האזרחי ואין בחוות הדעת כל התייחסות לסעיפים אלה ואף לא תרגום שלהם. תפקיד המומחה לסייע לבית המשפט להכריע במחלוקת בתחום בו נדרשת מומחיותו השוו: ע"א 3056/99 שטרן נ' המרכז הרפואי ע"ש חיים שיבא, פ"ד נו(2) 936 (2002); תלה"מ 11276-07-20 האיש נ' האשה (7.1.2024) וכאשר אין בחוות הדעת כל התייחסות לסעיפי הקודקס האזרחי הצרפתי, עליהם נשען ההסכם, וסעיפים אלה לא תורגמו אף לשפה העברית, לא ניתן לבוא ולומר כי הדין הצרפתי שחל בשעת עריכת הנישואין או בשעת עשיית ההסכם הוכח.

למותר לציין כי בס' 10 לחוות הדעת ישנה התייחסות ותרגום של ס' 1433 לקוד האזרחי, שלא נזכר בהסכם כלל ואשר מתייחס ל"...הנחה שלא היו מכירים בהסכם ממון הנ"ל (למרות שאין בסיס משפטי של להכירו)" [כך במקור – פ"ג]. על אף שמדובר בסעיף שאיננו רלוונטי כלל בענייננו, הן מפני שהוא לא נזכר בהסכם כאמור והן מפני שהוא עוסק במצב תיאורטי בלבד ולא במצב הנתון, הכללתו בחוות הדעת, תרגומו ופרשנותו מלמדים על הצורך להתייחס ולתרגם גם את סעיפים 1536 עד 1541 לקוד האזרחי אשר עומדים בבסיס ההסכם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

- 1 שלישית, חוות הדעת כוללת התייחסות וקביעה באשר לאופן רכישת הדירה ומימונה על-ידי הצדדים,
2 תוך ציון אחוזי ההשקעה על-ידי כל צד – דבר אשר מהווה חריגה מנושא חוות הדעת לדין זר, בעטייה
3 ניתן להורות על פסילתה של חוות הדעת השוו: רע"א 2840/18 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוח
4 רכב "הפול" (5.6.2018); רע"א 1941/19 אסותא – מרכזים רפואיים נ' פלוני (25.6.2019); רע"א
5 7819/16 המאגר הישראלי לביטוחי רכב "הפול" נ' פלוני (25.12.2016).
6
7 64. על יסוד כל אלה, אני קובע כי הנתבע לא הוכיח כנדרש את הדין הצרפתי וכפועל יוצא, את השלכותיו
8 של ההסכם על הנכסים אשר נרכשו או נצברו על-ידי הצדדים בישראל.
9
10 65. למעשה ניתן היה לעצור כאן ולקבל את טענת התובעת. יחד עם זאת, ובבחינת למעלה מן הצורך, אבחן
11 גם את השאלה האם ההסכם חל על הנכסים אשר נרכשו או נצברו על-ידי הצדדים בישראל.
12
13 66. סוגיית החלת הדין הישראלי על יחסי ממון של בני זוג שבעת עריכת הנישואין היו תושבים של מדינה
14 זרה, נדונה בהרחבה בדנ"א 1558/94 נפיסי נ' נפיסי, פ"ד ג(3) 573 (1996) (להלן: "פס"ד נפיסי").
15 באותו מקרה:
16
17 "המבקשת והמשיב באו בברית נישואין בשנת 1944 בפרס, שם היה מקום מושבם.
18 בשנת 1979, סמוך לתפיסת השלטון בידי חומייני, ביקר המשיב בארץ, ובמהלך ביקורו
19 רכש חנות בתל-אביב, והיא נרשמה על שמו (להלן - החנות). בשנת 1983 עלו בני
20 הזוג עם חמשת ילדיהם ארצה. הם התגוררו בדירה בחולון, שנרשמה בבעלות שניהם.
21 סמוך לאחר עלייתם ארצה פתח המשיב על שמו שני חשבונות בנק, האחד בבנק

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 23-07-24794 פלוגית נ' פלוני

- 1 ברקליסדיסקונט והאחר בבנק הפועלים, והפקיד בהם כספים המסתכמים ב-000,
- 2 320 דולר, שהביא עמו מפרס.
- 3
- 4 בשנת 1987 נתגלע קרע בחיי הנישואין של בני הזוג, שבעקבותיו עתרה המבקשת
- 5 לסעד המצהיר כי החנות והכספים המופקדים בבנק הינם בבעלותם המשותפת. עוד
- 6 נציין כי, חרף העכרת היחסים בין בני הזוג, הם לא ניתקו את קשר הנישואין, והם
- 7 מוסיפים להתגורר תחת אותה קורת הגג."
- 8
- 9 67. בפסק דין נפיסי, דעת הרוב מפי כב' השופט א' גולדברג (כתוארו דאז), אליה הצטרפו רוב שופטי
- 10 ההרכב, הייתה כדלהלן: "משקבענו, על יסוד כוונתם הרצינית והברורה של בני הזוג לעלות ארצה, כי יש
- 11 לראותם מושגית כבר אז כתושבי הארץ, מתבקשת גם החזקה כי משהתגבשה הכוונה, הם הסכימו לאמץ
- 12 את המשטר הרכושי השורר בארץ, בכל הנוגע לנכסים שנרכשו מאז כתוצאה ממאמץ משותף, אלה
- 13 ש"העל" אתם ארצה, ואלה שנרכשו בארץ לקראת עלייתם".
- 14
- 15 68. כב' השופט א' גולדברג (כתוארו דאז) הבהיר כי "... היסוד הסובייקטיבי, היינו, כוונה רצינית וברורה מצד
- 16 בני הזוג להשתקע בארץ אחרת, יכול לשמש, לענייננו, אמת מידה לקביעת "מקום מושבם" של בני הזוג.
- 17 רצינות הכוונה והחלטיותה יכולות, בין היתר, לבוא לידי ביטוי בפרק הזמן שחלף עד שהעתיקו בני הזוג
- 18 את מקום מגוריהם לארץ היעד. כך, לדידי, נקל לומר כי בתקופה של ערב עלייתם של בני-זוג ארצה,
- 19 וכשהם מכינים עצמם לעלייה, ניתן לראות, לענייננו, את ישראל כמקום מושבם אף-על-פי שפזיזת אינם
- 20 גרים בה עדיין...".
- 21

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 23-07-24794 פלוגית נ' פלוני

69. בתוך כך נקבע כי: "במקרה שלפנינו חלפו אמנם כארבע שנים ממועד רכישת החנות ועד למועד עליית בני הזוג ארצה. אולם מכך לא מתבקשת המסקנה כי בעת רכישת החנות טרם התגבשה מצדם כוונה ברורה לעלות ארצה, וכי מדינת ישראל לא נחשבה אז עדיין ל מקום מושבם".

70. במקרה שלפניי הצדדים אומנם עלו לישראל בחלוף 15 שנים ממועד הנישואין ואולם, חודש לאחר נישואיהם בצרפת וכחודשיים לאחר עריכת ההסכם, הצדדים הגיעו לישראל כדי להינשא בה כדמו"י.

71. לעובדה יש לייחס לטעמי, חשיבות ממשית שכן על פני הדברים – ולא נטען על-ידי הצדדים אחרת – לא הייתה כל מניעה להינשא כדמו"י בצרפת. חרף אפשרות זו, הצדדים בחרו להגיע פיזית לישראל ולהינשא בה כדמו"י.

72. בתוך כך, לטעמי, באמצעות ההגעה לישראל לצורך עריכת טקס הנישואין כדמו"י, הצדדים הסכימו מכליל להחיל על מערכת היחסים הרכושית שלהם ועל הנכסים שיגיעו לידיהם בישראל, את דיני ישראל ובכלל זאת חוק יחסי ממון, שהיה בתוקף בעת עריכת הנישואין בישראל. בעניין זה יצוין כי ההסכמה להחלת דין כלשהו לא טעונה מסמך בכתב ו"כל שהצדדים יכולים להסכים עליו במפורש, הם יכולים להסכים עליו במשתמע" **ראו: דברי כב' השופט הנשיא א' ברק (כתוארו דאז) בפס"ד נפיסי.**

73. הסכמת הצדדים להחיל את הדין הישראלי על הרכוש בישראל נלמדת גם מן העובדה כי הצדדים לא ערכו בישראל כל הסכם ממון, בדומה להסכם שנערך על ידם בצרפת ויש לראות את הצדדים כמי שהסכימו להחלת חוק יחסי ממון ולהסדר איזון המשאבים **ראו: בג"צ 10605/02 גמליאל נ' בית הדין הרבני הגדול, פ"ד נח(2) 529 (2003).**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

74. הדבר נלמד גם מן העובדה כי בהסכם הסכימו הצדדים להחיל על המערכת הרכושית שלהם את **סעיפים**
1536 עד 1541 **לקוד האזרחי**, מבלי להתייחס לשאלה איזה דין יחול על הנכסים שיירכשו על ידם
במדינה אחרת.

75. מעבר לכך יוזכר כי **בפסק דין נפיסי**, רכישת החנות – שאינה גולת הכותרת של השיתוף ואשר נרכשה
על-ידי הבעל בלבד, 4 שנים לפני העלייה לישראל, שימשה בסיס למסקנה אשר לפיה בעת הרכישה,
התגבשה כוונה ברורה של הצדדים (שם) לעלות ארצה וכי מדינת ישראל עשויה להיחשב כ"מקום
מושבם".

76. על יסוד מסקנה זו, ניתן להניח כי הגעת הצדדים לישראל כדי להינשא בה כדמו"י – כאשר אין כל מניעה
לערוך טקס נישואין כדמו"י בצרפת כאמור – משמעותה יצירת זיקה לישראל והפיכתה למקום מושבם
האפשרי של הצדדים. משמעות זו מקבלת משנה תוקף מקום בו בסופו של יום הצדדים עלו לישראל
והפכו את ישראל למקום מושבם הקבוע בפועל.

77. בעניין זה יש לציין כי בסעיף 15 לחוק יחסי ממון, "...המחוקק בחר בעקרון המושב לצורך קביעת הדין
החל על יחסי ממון בין בני-זוג נוכח היותו של עקרון המושב גמיש מעקרון האזרחות ונותן ביטוי
לאוטונומיית הבחירה של הפרט" **ראו: פס"ד נפיסי**; ע"א 7687/04 **ששון נ' ששון** פ"ד נט(5), 596
(2005) (להלן: "**פס"ד ששון**").

78. לאור כל אלה, סבור אני כי ההסכם חל על נכסי הצדדים בצרפת בלבד, בעוד שעל הנכסים בישראל
חלים דיני ישראל.

79. למסקנה זו, אשר לפיה ההסכם חל על נכסי הצדדים בצרפת בלבד, בעוד שעל הנכסים בישראל חלים
דיני ישראל, ניתן להגיע גם בדרך אחרת.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

1

2

80. במסגרת ההסכם, בכל הנוגע להפרדה הרכושית, הצדדים הסכימו כי :

3

4

"כל אחד מבני הזוג ישמור לעצמו הבעלות של הנכסים דניידי ודלא ניידים השייכים

5

לו באופן אישי וגם אותם נכסים שיהיו בבעלותו בלעדית"

6

ראו: ס' 1 להסכם;

7

8

"בעת פירוק הנישואין, בני הזוג או יורשיהם והנציגים יקחו בחזרה את כל הנכסים

9

אשר יוכיחו שהם הבעלים ע"י שטר, שימוש, סימן או חשבונות, הנכסים עליהם לא

10

יוכיחו שום זכות בעלות ייחשבו כשייכים במחצית לכל אחד מבני הזוג, לא משנה

11

מה ערכם ומקורם.

12

13

לעומת זאת, כל אחד מבני הזוג יחשב כבעל נכסים של הדירות שבבעלותו האישית

14

ושהוא ינצל בשכירות או כבית מגורים נפרד"

15

ראו: ס' 5 להסכם.

16

17

81. עיננו הרואות, כי בהסכם אין כל התייחסות למקרה בו נכס זה או אחר יירכש במשותף ויירשם על שם

18

שני הצדדים יחד, אגב ערבוב מקורות המימון או השקעה עודפת של מי מהצדדים.

19

20

82. במצב דברים זה, לא ניתן להחיל על הנכסים המשותפים את הוראות ההסכם ויש להחיל עליהם את דיני

21

ישראל.

22

23

83. לא התעלמתי מטענת הנתבע בסיכומים אשר לפיה על-פי פס"ד ששון, אישור הסכם טרם נישואי הצדדים

24

על ידי נוטריון צרפתי שאישר כי ההסכם נעשה בהסכמה חופשית, מתוך הבנה משמעותית ותוכנו, מקנה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

להסכם תוקף מחייב ראוי: ס' 25 לסיכומים. ואולם, קביעה זו נעשתה "על פני הדברים" ראוי: ס' 13 לפס"ד ששון ואין לראות בה הלכה משפטית מחייבת.

84. בנוסף, גם לא מצאתי באישור הנוטריון של ההסכם, כל התייחסות לכך שההסכם נעשה בהסכמה חופשית מתוך הבנת משמעותו ותוכנו.

85. לאור האמור, אני קובע כדלהלן:

ההסכם אינו חל על הנכסים שנרכשו או נצברו על-ידי הצדדים בישראל;

כפועל יוצא, על הנכסים שנרכשו ונצברו בישראל, חלים דיני ישראל, ובכלל זאת חוק יחסי ממון.

86. המשמעות של קביעה זו הינה כי טענת התובעת מתקבלת במלואה.

87. לאור התוצאה, הנתבע יישא בהוצאות משפט בסך של 2,500 ₪.

הערה: בכוונת בית המשפט לפרסם את ההחלטה, כפוף להשמטת כל הפרטים המזהים למעט שמות ב"כ הצדדים ואפשרות לערוך תיקוני הגהה בלבד. ההחלטה תשלח לפרסום ככל שבתוך 7 ימים לא תוגש על-ידי מי מהצדדים התנגדות לפרסום ההחלטה. פסקה זו תושמט אף היא מההחלטה ותחתיה תבוא הוראה המתירה את פרסומה.

ת.פ. מזכירות.

ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"ה, 04 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

04 נובמבר 2024

תלה"מ 24794-07-23 פלוגית נ' פלוני

1

פליקס גורודצקי, שופט

2

3

4

5

6

7

8

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL